

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Велико Търново, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети юни през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ.
ГРИГОРОВ
Диана Василева

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора М. Т. О.
като разгледа докладваното от Диана Василева Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20234000600131 по описа за 2023 година

С присъда № 23 от 18.10.2021г. постановена по нохд № 142 по описа за 2021г.
на Русенски окръжен съд подсъдимия Р. Т. С. от гр.Русе е признат за виновен
в това, че на 11.01.2019г., в с.Басарбово, обл.Русе, при управление на МПС-
товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 311 ЦДИ“ с рег. № ВТ 71****,
нарушил правилата за движение по пътищата- чл.20, ал.2 от ЗДвП и чл.116 от
ЗДвП и по непредпазливост причинил смъртта на Валентина Иванова В.,
поради което и на основание чл.343, ал.1, б.„в“ във вр.с чл.342, ал.1 и чл.58а
от НК е осъден на две години лишаване от свобода.

На основание чл.66, ал.1 от НК е отложено изтърпяването на
наложеното наказание за срок от три години, считано от влизане на
присъдата в сила.

На основание чл.343г във вр.с чл. 37, ал.1, т.7 от
НК подсъдимия е лишен от право да управлява МПС за срок от три години.
Приложена е нормата на чл.59, ал.4 от НК.

С присъдата съдът се е произнесъл по разностите по делото и
веществените доказателства.

В законният срок срещу присъдата е подадена въззивна жалба от адвокат Я. П., като защитник на подсъдимия Р. С.. В жалбата се навежда довод за неправилност и незаконосъобразност на присъдата в санкционната ѝ част. Сочи се, че съдът неправилно е определил наказанията лишаване от свобода и лишаване от права, като изводите не се базирали на събраните по делото доказателства досежно степента на обществена опасност на дееца и поведението му в хода на производството. Направено е искане за изменение на присъдата, като се намали наказанието лишаване от свобода на една година и лишаването от правоуправление на шест месеца.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура оспорва жалбата, като сочи, че същата е неоснователна. Сочи, че наказанията са определени съобразно установените обстоятелства, като правилно са индивидуализирани и по-нататъшното им намаляване би било проява на необосновано снизхождение. Предлага присъдата да се потвърди.

Частната обвинителка И. В. и повереника ѝ- адв. З. М. не се явяват в съдебното заседание. Преди даване ход на делото адв. М. е депозирала молба, с която е заявила да се даде ход на делото в тяхно отсъствие. В молбата е изразено становище за неоснователност на жалбата на подсъдимия и искане да се потвърди присъдата на първоинстанционния съд.

Подсъдимият Р. С. и защитника му адвокат Я. П. поддържат жалбата по изложените в нея доводи и направено искане. Молят да се уважи жалбата като при определяне на наказанието се приложи разпоредбата на чл.55 от НК и да се отмени наложеното му наказание по чл.343г от НК.

Въззивният съд, в настоящия си състав, разгледа подадената въззивна жалба, взе предвид становището на страните и извърши цялостна служебна проверка на присъдата на основание чл.314 от НПК, като приема за установено следното:

На подсъдимия Р. Т. С. от гр.Русе е предявено обвинение по чл.343, ал.1 б.“в“ във вр.с чл.342, ал.1 от НК.

Производството пред първоинстанционния съд е протекло по реда на глава XVII от НПК и в частност по реда на чл.371 т.2 от НПК. Подсъдимият Р. С. е направили признание относно фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е дал съгласие да не се

събират доказателства за тях.

При извършената проверка въззивният съд констатира, че процесуалната дейност на окръжния съд е осъществена при съблюдаване на нормативната уредба на това диференцирано производство, спазен е процесуалния ред за допускане и провеждане на съкратено съдебно следствие. Първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка по делото, която съответства на изложеното в обвинителния акт, като правилно и обосновано е приел, че тя се подкрепя от събраните на досъдебното производство писмени и гласни доказателства, заключенията на експертизите, както и от самопризнанията на подсъдимия. Установената фактическа обстановка по делото е следната:

Подсъдимият Р. С. е правоспособен водач на МПС с категория В от 2003г.. Видно от приложената по делото Справка за водач на МПС е, че той е наказван многократно за нарушение правилата за движение по пътищата.

На 11.01.2019г. подсъдимият С. управлявал товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 2311 ЦДИ“ с рег. № ВТ 71****, собственост на „Фаворит-98“ ООД. Около 07.25ч. се движел по ул. „Св.Св.Кирил и Методий“ в с.Басарбово, обл.Русе по посока от гр.Русе към центъра на селото. Движел се със скорост от 36,9км/ч., като достигнал до участък от пътя, намиращ се пред дом №9. Улицата в района била права, покрита с асфалт, с двупосочно платно за движение, без маркировка и разделителна линия. Времето било сумрачно, мразовито, облачно, мъгливо и влажно, с нормална видимост за конкретните пътни условия. Десният тротоар бил заснежен, с отъпкана част от 0.20 до 1,10м. По същото време пострадалата Валентина В. се движела по десния тротоар в посока на движение на товарния автомобил. Когато последния достигнал на разстояние на 41м от нея, В. слезла на платното и започнала да върви в близост до бордюра, като се е движела със скорост от около 4,5км/ч. В района пред дом №9 възникна удар между предната дясна част на товарния автомобил и лявата половина на гърба на пострадалата В.. След първоначалното съприкосновение тялото и паднало по гръб върху дясната част на предния капак на автомобила и настъпил удар на тилната област на главата ѝ в десния долен ъгъл на предното обзорно стъкло. След това В. паднала на земята върху десния тротоар. Подсъдимият С. веднага спрял автомобила и отишъл при пострадалата. Тя дишала, но не била

контактна. Той започнал да вика за помощ, като междувременно подал и сигнал на тел.112 за настъпилото произшествие. На виковете му се отзовала св. Н.Дечева, която живеела в дом №9. Отивайки до мястото на произшествието тя разпознала пострадалата и също позвънила на тел. 112, за да съобщи за инцидента.

Местопроизшествието е посетено от екип на ЦСМП-Русе, като медицинския екип установил смъртта на пострадалата.

Мястото е посетено и от екип на РУ- Русе. Подсъдимият е бил изпробван с техническо средство за наличие на алкохол, което е показало отрицателен резултат.

От заключението на СМЕ се установява, че смъртта на Велентина В. е настъпила в резултат на причинената и тежка черепно- мозъчна травма, довела до несъвместимост с живота, увреждания на централната нервна система. Посочено е, че констатираните травматични увреждания са в резултат на действие на твърди тъпи и тъпоръбести предмети и инерционна сила, като е възможно да са получени при ПТП на 11.01.2019г..

От заключението на комплексната съдебно медицинска и автотехническа експертиза се установява, че непосредствено преди произшествието подсъдимият С. се е движел със скорост от 36,9км/ч., която е по- ниска от максимално разрешената за този участък. След удара скоростта му е била 34,2км/ч.Пешеходката Валентина В. е вървяла по платното за движение в близост до десния тротоар, в посока към центъра на селото със скорост от около 4,5км/ч.Когато тя е слязла от тротоара управлявания от С. автомобил се е намирал на разстояние 41м от мястото на удара. В този момент видимостта на водача при включени къси светлини е била на разстояние 45-50м. и от това разстояние той е имал обективна възможност да възприеме пешеходката, движеща се по платното за движение. В този момент не е имало друго движение или препятствия по пътя, които да са ограничавали видимостта му. Опасната зона за спиране на автомобила при скоростта му на движение е била 25,4м. От момента на навлизане на пешеходката на платното за движение до момента на ударна са изминали най-малко 4 секунди, за което време товарният автомобил е изминал разстоянието от 41метра от мястото на удара, при което подсъдимият е имал техническа възможност да спре и предотврати произшествието. Пешеходката също е

можела да предотврати произшествието, ако не е вървяла по платното за движение. Вещите лица дават заключение, че причина за настъпването на ПТП от технически характер били движението на пешеходката в коридора на автомобила и закъснението на водача да започне спиране. В заключението е описан подробно механизма на настъпилото ПТП.

Фактическата обстановка е правилно установена от окръжния съд въз основа на самопризнанията на подсъдимия и гласните и писмени доказателства, заключенията на експертизите, събрани по предвидения в НПК ред на ДП, които са обсъдени от съда и не следва да се преповтарят в настоящия съдебен акт.

При правилно установената фактическа обстановка обосновано и законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че с деянието си подсъдимият Р. С. е осъществил както от обективна, така и от субективна страна престъпния състав на чл.343, ал.1, б.“в“ във вр.с чл.342, ал.1 от НК, за което го е признал за виновен и му е наложил наказание.

Безспорно се установява от обективна страна, че на 11.01.2019г., около 07.25ч, при управление на товарен автомобил подсъдимият С. нарушил правилата за движение по пътищата- чл.20,ал.2 и чл.116 от ЗДвП. Той не е съобразил скоростта си на движение с конкретните атмосферни условия, със състоянието на път и условията на видимост, за да може да спре пред всяко предвидимо препятствие. Движел се е в населен район, покрай къщи. Подсъдимият е подценил тази пътна обстановка и не е предприел действия по спиране в рамките на осветената си зона/ при движение с къси светлини/ при предвидимото препятствие- движещата се по пътното платно пешеходка. В резултат на това си поведение той не е спрял своевременно, в резултат на което е настъпило ПТП. Безспорно се установява, че допуснатото нарушение на правилата за движение по пътищата се намира в пряка и причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат – смъртта на В..

Пострадалата пешеходка, като се е движела по пътното платно и по посока движението на лекия автомобил е нарушил разпоредбите на чл.108 и чл.111 от ЗДвП. С това си поведение тя е допринесъл в немалка степен за ПТП и настъпилия вредоносен резултат.

От субективна страна подсъдимият е осъществил деянието при форма на вина небрежност. Същият не е предвиждал настъпването на вредоносните

последници, но е бил длъжен и е могъл да стори това.

Установената по делото фактическа обстановка и направените въз основа на нея правни изводи, както и правната квалификация на деянието не са предмет на оспорване в подадената въззивна жалба.

Доводите, застъпени във въззивната жалба на подсъдимия, подадена чрез защитника му адвокат Я. П., се свеждат до несъгласие с определения размер на наложеното наказание, като счита същото за явно несправедливо и неоправдано завишено. Направено е искане за намаляване размера на наказанието лишаване от свобода на една година и лишаването от правоуправление на шест месеца. В съдебното заседание пред въззивната инстанция, в пледоарията си по съществото на делото, защитникът на подсъдимия прави искане спрямо него да се приложи нормата на чл.55 от НК, като се отмени наложеното му наказание лишаване от правоуправление.

Настоящият въззивен състав извърши проверка на атакувания съдебен акт в санкционната му част, като намира въззивната жалба за частично основателна.

При индивидуализиране на наказанието, наложено на Р. С., първоинстанционният съд е отчетел обстоятелствата, обуславящи наказателната му отговорност. Като смекчаващи отговорността му обстоятелства са отчетени чистото му съдебно минало, оказаното от него съдействие за разкриване обективната истина по делото, поведението му и отношението към причинения резултат непосредствено след произшествието, доброто му процесуално поведение и критичното отношение към извършеното. От друга страна като отегчаващи обстоятелства са отчетени наличието на две допуснати нарушения на правилата за движение, както и множеството налагани му административни наказания за неспазване правилата за движение по пътищата. Обсъждайки тези обстоятелства поотделно и в тяхната съвкупност съдът е отчетел наличието на по- голям превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като е определил наказанието под средния размер на предвиденото в закона, а именно в размер на три години лишаване от свобода. Спазвайки императивната норма на чл.58а, ал.1 от НК съдът е намалил така определеното наказание с една трета и е наложил на подсъдимия наказание от две години лишаване от свобода, което е към минималния размер на предвиденото в закона.

Единствено основателен е довода на защитника на подсъдимия, че не е отчетено като смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство съпричиняването на вредоносния резултат от стара на пострадалата. Това обаче не води до промяна в изводите относно определяне размера на наложеното наказание и само по себе си не дава основание на съда за неговото намаляване.

Искането на защитника на подсъдимия за прилагане нормата на чл.55 от НК настоящият съдебен състав намира за неоснователно. Смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства са отчетени в достатъчна степен, като именно те са обосנוвали определянето на наказанието, което след редуцирането му е в минималния размер на предвиденото в закона. Смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства не сочат нито на многобройност, нито на изключителност и не могат да обосноват налагане на наказание под минимума на предвиденото за престъплението по чл.343,, ал.1, б.„в“ от НК.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основания, които да обосновават намаляване размера на наложеното наказание лишаване от свобода, като определеното съответства на степента на обществена опасност на деянието и дееца и се явява справедливо определено.

Настоящият въззивен състав приема, че с оглед данните по делото правилно е приложена нормата на чл.66 от НК, като е определен минималния изпитателен срок от три години.

На подсъдимия е наложено и наказание лишаване от правоуправление за срок от три години. При определяне размера на така наложеното наказание първоинстанционният съд е отчел обсъдените отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. Настоящият съдебен състав, с оглед обстоятелствата по делото и отчитайки съпричиняването на вредоносния резултат от страна на пострадалата, намира, че така определеното наказание се явява завишено и несправедливо. С оглед на това приема, че срока на лишаването от правоуправление следва да се намали на две години, който срок се явява съобразен и с изискването на нормата на чл.49, ал.2 от НК.

Съдът констатира, че при налагане на наказанието лишаване от правоуправление съдът не е спазили изискването на чл.49, ал.3 от НК и не е определил срока, от който започва да тече наказанието, а именно- от влизане

на присъдата в сила. Наред с това съдът е допуснал и нарушение на нормата на чл. 59, ал.4 от НК, като я е приложил без да е налице основание за това. Последната изисква осъденият да е бил лишен по административен ред или по реда на чл.69а от НПК от възможността да упражнява правата от които е лишен. Видно от данните по делото, както и от направеното от подсъдимия изявление е, че за деянието, предмет на обвинението, не му е било отнето свидетелството за правоуправление, т.е. не е бил лишен от правото по административен ред.

Настоящият съдебен състав намира, че констатираните нарушения могат да се отстранят от въззивната инстанция по реда на изменение на присъдата в тази ѝ част.

Правилно съдът е възложил направените по делото разноси на подсъдимия, на основание чл.189, ал.3 от НПК и се е произнесъл по вещественото доказателство.

При извършената служебна проверка на присъдата, съдът не констатира същата да е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, които да дават основание за отмяната ѝ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.337 т.1 във вр.с чл. 334, т.3 от НПК, Великотърновски апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 23 от 18.10.2021г. постановена по нохд № 142 по описа за 2021г. на Русенски окръжен съд като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното на подсъдимия Р. Т. С., на основание чл.343г във вр.с чл.37, ал.1, т.7 от НК, наказание лишаване от право да управлява МПС, от ТРИ години на **ДВЕ** години, считано от влизане на присъдата в сила.

Отменя присъдата в частта, с която е приложена нормата на чл.59, ал.4 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на касационно обжалване или протест пред ВКС на РБългария в 15- дневен срок от уведомяването на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____